

Това разбиране за обобщаващите измерители за структурни изменения се споделя от Л. Казинец (1969, с. 82), който показва, че линейният коефициент за относителни структурни изменения (№ 5) съвпада с индекса на различията (№ 1), т. е. с тях се измерва едно и също различие.

Между i -те относителни дялове на две сравнявани структури f_{it} и f_{io} и единичните измерители Δf_i и I_{f_i} (формули 2 и 3) съществува еднозначно обратимо съответствие. Поради това, ако са известни f_{it} и f_{io} , се определят Δf_i и I_{f_i} и обратно: при дадени Δf_i и I_{f_i} се намират съответните относителни дялове. Този факт е в основата на изискването за комплексно отчитане на двата вида единични измерители при построяването на обобщаващи оценки за структурни изменения.

К. Гатев (1987, с. 58) посочва, че интегралният коефициент K_s „не измерва нито само абсолютните, нито само относителните изменения, а едните във връзка с другите“.

В Димитров, Димитрова (1992, с. 298-305) в зависимост от използваните единични измерители се посочват три вида индикатори за структурни различия, отчитащи: а) прирастното изменение; б) относителните прирасти и в) комплексно прирастите и относителните прирасти.

При изследване свойствата на измерителите за структурни различия Д. Димитров (1995, с. 349) посочва, че „трудно може да се каже, че даден измерител на структурни различия е по-добър от всички останали. Едно сравнение може да се направи само по определен брой свойства“. Освен това „Добрият измерител трябва да отразява както прирастните изменения, така и измененията на темпа на показателите. Измененията трябва да се отразяват комплексно“ (с. 350).

С преминаване към аналитичния подход за построяване на обобщаващи измерители за структурни изменения изискването за едновременно (комплексно) отчитане на двата вида единични измерители губи своята значимост, защото разстоянието d и ъгълът α по своята същност са комплексни измерители.

Проведеният сравнителен анализ, резултатите от изследването и посоченото мнение на други автори ми дава основание за отхвърляне тезата на Е. Христов, че се различават абсолютни, относителни и комплексни структурни изменения, а с това и необходимостта от подходящи измерители за всяко от тях.

2. След като се твърди, че „няма универсален измерител за обобщено структурно различие или промяна“ (Христов, 1999, с. 3, 15) на стр. 8 се казва „нормираното евклидово разстояние d е универсален измерител, който обобщава абсолютните различия между относителните дялове на сравняваните структури“, а на стр. 13 - „В заключение, ъгълът според мен е най-издържаният измерител, защото представлява теоретично най-обоснованата функция на зависимост между два вектора, които представляват сравняваните структури“.